

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas Kuldīgas rajona komitejas un Kuldīgas rajona izpildu komitejas laikraksts

13. gads
№ 145 (2034)

Svētdien, 1957. g. 15. decembri

Maksā 15 kap.

ŠODIEN VISI PIE VĒLĒŠANU URNĀM!

Šodien mūsu republikā notiek tautas tiesu vēlēšanas. Šis vēlēšanas veicnās padomju tiesas organu darba tālāku uzlabošanas, nostiprinās to sakarus ar masām.

PSRS Augstākās Padomes jubilejas sesijā notaisajā referatā b. N. S. Čruščovs norādīja, ka pašlaik darbaļaužu socialistiskās valsts galvenās funkcijas ir sabiedriskās ražošanas organizācija, ekonomikas, saimniecības un kultūras vadīšana, darba mēra un patēriņa mēra kontroles realizēšana darbaļaužu interesēs. Padomju valsts veic arī vispusīgas darbaļaužu audzināšanas funkciju, kas ietver jaunās darba disciplīnas un augstās komunistiskās apziņas leudzināšanu.

Šo funkciju realizēšanā svarīga loma ir padomju tiesai kā valsts aparata sastāvdaļai. Tiesas pienākums ir konsekventi un nelokāmi sargāt strādnieku un zemnieku tiesības. Pašlaik visu tiesas instanču uzmanība pievērsta cīņai pret sabiedrībai naidīgu rīcību, ko vēl arvien atļaujas atsevišķi cilvēki. Padomju tiesa cenšas leudzināt pilsetu un lauku darbaļaudis pilsona pienākuma cēlās jūtas, godīgu attieksmi pret darbu un socialistisko īpašumu, socialistiskās sadzīves normu stingru ievērošanu.

Mūsu milicijai un tiesu orgāniem, teica N. S. Čruščovs sarunā ar amerikāņu aģentūras „United Press” korespondentu Henriju Šapiro, visvairāk jānodarbojas ar huliganiskiem pārkāpumiem vai arī kriminālnozieģumiem, bet politiski nozieģumi pie mums tagad kļūst visai reti.

No cilvēkiem, kas pēdējos gados saņemusi peļnito sodu par pretpadomju darbību, lielākā daļa ir Padomju Savienībā no ārienes iesūtītie aģenti.

Padomju tiesas darbības pamatā ir PSRS Konstitūcijas noteiktie principi, kuros konsekvēnti izpaužas socialistiskās demokrātijas. Viens no šiem principiem ir darbaļaužu tieša piedalīšanās tiesas uzdevumu veikšanā. Tiesu darbībā un to sakaru nostiprināšanā ar masām liela loma ir tautas plesēdājiem, kas piedalās kriminālietu un civillietu izskatīšanā. Mūsu valstī ievēlto tautas plesēdāju skaits pārsniedz pusmiljonu cilvēku. Tie ir strādnie-

ki, kolchozu tirumu kopeļi, padomju intelligences pārstāji. Par tautas plesēdāju kandidātiem izvirzīti komunisti un bezpartejiskie, vīrieti un sievietes. Tauta viņus izvirzīusi, lai viņi tautas vārdā veiktu tiesas uzdevumus. Tautas plesēdāji ir padomju tiesas pilntiesīgi locekļi un tieši piedalās izskatāmās lietās apstākļu un apstādētā vainas noskaidrošanā, soda smaguma noteikšanā un sprieduma vai lēmuma pieņemšanā.

Viens no svarīgākajiem padomju tiesas darbības principiem ir atklātība. Tas nozīmē, ka lietas visās tiesu instancēs izskata atklāti, pilsoņu klātbūtnē. Plašā atklātība veicina sabiedriskās domas vērtēšanu pret masu sabiedrībā vēl sastopamajām negatīvajām parādībām. Atklātība palīdz ieaudzīnāt darbaļaudis cieņu pret padomju likumiem.

PSRS Konstitūcijas 112. pantā teikts, ka tiesmeši ir neatkarīgi un pakļauti tikai likumam. Tas nozīmē, ka nevienam nedz varas orgāni, nedz sabiedriskās organizācijas, nedz atsevišķas personas nevar diktēt tiesnešiem lēmumu tāt vai citā lietā. Tiesneši izskata lietas stingrā saskaņā ar padomju likumiem.

Mūsu tiesa aizstāv valsts iestāžu, uzņēmumu, kolchozu, kooperatīvo un citu sabiedrisko organizāciju tiesības un intereses, ko sargā likums. Tiesas sargā PSRS pilsoņu politiskās, darba, dzīvokļu un citas personiskās un īpašuma tiesības, kuras garantē PSRS Konstitūcija. Jurisdikciju mūsu valstī realizē pati tauta ar vēlēto pārstāju starpniecību. Padomju tiesai ir liela autoritāte, un to dzij cienti darbaļaudis, jo tā ir patiesa tautas tiesa.

Lietu uzmanību socialistiskās likumības tālākai nostiprināšanai veltīja PSKP XX kongress. Tā lēmumi izvirza padomju tiesas darbiniekiem lielus uzdevumus — modri sargāt padomju likumus, kategoriski vērsties pret katru nelikumības vai patafijas izpaušmi. Tautas tiesu vēlēšanas ir svarīgs notikums, kas palīdzēs padomju tiesai vēl labāk veikt savu darbu, audzinot darbaļaudis tā, lai viņi būtu uzticīgi Dzimtenei un nelokāmi ievērotu padomju likumus.

Uz 1958. gada rēķina

Šogad Pelču spirta rūpnīcas kolektīvs socialistiskajā sacensībā par valsts plāna pirmstermiņa izpildi, guvis labus panākumus. Līdz 12. decembrim virs plāna bija ražots 12 tūkstoši dekalitru spirta. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, spirta ražošana uzņēmumā palielinājusies par 12 procentiem.

Šie panākumi gūti galvenokārt priekšzīmīgas darba organizācijas un strādnieku centīga darba rezultātā.

Rūpnīcas pirmrindnieku skaitā ir transporta strādnieks Tālvāldis Gente, aparātu uzraugs Gustavs Birģelis un daudzi citi.

A. Krasts

RAJONA LAUKOS

Divās brigādēs graudaugi izkulti

Lai laikus sagatavotos lauksaimniecības gada noslēgumam, kolchozā „Padomju Latvija” steidz graudaugu kuldīšanu. Pirmajā brigādē (brigadieris b. Vinholds) šis darbs jau pabeigts. Arī otrajā brigādē neizkulta labība vēl ir tikai vienā šķūnī. Pašreiz kuldīšana noris trešajā brigādē. Kolchozā izkults vairāk nekā 70 proc. visu graudaugu.

Viss pavasara sējai vajadzīgais graudu daudzums atbērts un nosūtīts paraugisēkļu kontroles laboratorijai.

J. Krūms

Rūpējas par labiem izslaukumiem ziemā

Kolchozā „Uzvara” daudz rūpju velta tam, lai arī ziemas periodā iegūtu labus pieņā izslaukumus. Jau no pirmajām dienām, kad lopus novietoja kūtiņ, lielākajā slaucamo govju novietnē darbojas salmu sutināmā ierīce. Salmu sasmalcināšanu un sautēšanu veic kolchoznieks b. Hermanis un lopkopes. Lai lopi salmus ēstu labāk, tos aplaista ar šķiedeni.

A. Krūms

Jaunas celtnes padomju saimniecībā „Vārme”

Padomju saimniecībā „Vārme” šogad uzbūvētas vairākas jaunceltnes. „Rumpjos” un „Kīngutos” cūkas novietotas jaunās kūtiņ. Zutenu nodalā kūtiņ uzbūvēta 100 liellopēm.

Vairākas ģimenes jau dzīvo jaunajās mājās, bet astoņu dzīvokļu mājai atlikuši vienīgi iekšējie krāsošanas darbi. Padomju saimniecībā strādājošiem būvē arī divas pirtis, maizes ceptuvi, ēdnīcu.

Dabīgi, ka jaunās kūtiņ jāapgādā arī ar ūdeni, tādēļ šim nolūkam uzbūvēti ūdens torņi „Kīngutos” un centra nodalā — katrs ap 20 kbm tilpumā.

Nākamajā gadā padomju saimniecībā paredzēti celtniecības darbi par 2 miljoniem rubļu.

R. Veldze

Par godu LKP XV kongresam

Strādāts teicami

Lūk, šķetinātāja Klavdija Jeršova, kurai šā gada 11 ceturksnī par teicamu darbu piešķirts goda pilnais Latvijas PSR labākas šķetinātājas nosaukums.

Iepriecina fabrikas „Kuldīgas tūks” gūtie panākumi gada plāna izpildē un kolektīva apņemšanās virs plāna līdz 1. janvārim dot produkciju par miljoniem rubļu. Šie panākumi gūti pateicoties visa kolektīva nenogurstošam darbam. Par pašreizējā darbu 17 strādniekiem piešķirts Latvijas PSR labākā strādnieka godpilnais nosaukums. Viņu vidū ir tādas sava aroda meistares kā audējas Lote Kalniņa, Līze Kinda, Līze Kiršteine, vērpes Ženija Kīrķe, Zinaida Muchanova, šķetinātāja Klavdija Jeršova un daudzi citi.

Divus ceturksņus pēc kārtas ar Latvijas PSR Tautsaimniecības padomes vieglās rūpniecības pārvaldes un arodbiedrības republikaniskās komitejas Goda rakstu apbalvota meistara palīga b. Konrada vadītā audēju brigade. Kā tad strādā šīs brigades kolektīvs?

... Austuves cechs. Lūk, pie kādām no aužām stāvēlēm sastopam b. Konradu. Viņš, kā redzams, ieradies palīgā audējai Nadeždai Maņķevicai sakārtot mašīnu, kas kaut kādu defektu dēļ atteikusies strādāt. Nepaieš ne 10 minutes, kad stelles ir kārtībā un audēja turpina darbu.

—Jā, viegli jau nav, — slaucidams eļļainās rokas, saka b. Konrads. — Mašīnas mums nolietojušās, tādēļ saprotams, ka dažreiz stelles atteicas kalpot.

Un te nu jāsaka, ka stēļu „ārstēšanā” noder meistara palīga ilggadējā darba prakse. Biedram Konradam darbā šajā fabrikā aprit 20 gadu. Tādēļ nav brīnums, ka mašīnas viņš pārzin visās to detaļās, un rezultāti neizpaliek. Visas viņa maiņas audējas regulāri pārsniedz izstrādes normas. Tā audēja Nadežda Maņķevica maiņas uzdevumu izpilda par 126 procentiem, Antonija Liepiņa — 120. Ne sliktāk strādā arī Anna Strazda un citas. Ja agrāk katra audēja apkalpoja vienas stelles, tad tagad jau divas un maiņā noauž ap 80 m pirmšķirīga auduma. Novembra mēneša plānu brigade izpildīja krietni pirms termiņa un ietaupīja ap 200 kg dziju. Ko nozīmē šie 200 kg? Tie nozīmē, ka iedzīvotāji papildus saņems ap 400 m auduma.

Kā paskaidro b. Konrads, liela nozīme plāna izpildīšanā un pārsniegšanā ir saskaņotam austuves un vērtuves darbam. Ja agrāk kādreiz atgadījās,

ka austuve neizpildīja plānu, tad tas galvenokārt tādēļ, ka vērtuve savlaicīgi nepiegādāja diedziņus.

Un beidzot vēl jāpiezīmē, ka lieli palīgi ražošanas plāna izpildē ir šķērētājas bb. Stablinska un Lebeģeva. Vienmēr laikā un ar lielu precizitāti savu darbu veic audu izsniedzējs Otto Pumpurs.

J. Krauja

Lai darbs neuzminūti neapstātos, par to nenogurstošā rūpējas meistara palīgs b. F. Konrads.

Attēlā: b. Konrads pārbauda audējas Anastasijas Maņķevicas stelles.

Pats galvenais — politpulciņu DARBA KVALITATE

Jautājums par komunistu, komjauniešu un bezpartejiskā aktīva mācīšanos politpulciņos vienmēr ir aktuāls. Bet reizē ar to jādomā, kā labāk organizatoriski un metodiski pareizi izvērst politpulciņu darbu, lai klausītāji katrā nodarbībā iegūtu kaut ko jaunu, papildinātu savas politiskās zināšanas.

Katrai nodarbībai jāsatāv no divām daļām — no propagandista stāstījuma vai jaunās vielas izklāsta un izvērstas pārrunas, kur aktīvi piedalās visi pulciņa dalībnieki. Pareizi organizētā nodarbībā propagandista stāstījums nevar būt garāks par 30–40 minūtēm. Propagandistam savā stāstījumā klausītāji jāiepazīstina ar tiem galveniem jautājumiem, kuri nodarbībā jānoskaidro. Svarīgi ir, lai propagandists īsi un konkrēti pateiktu pašu galveno, kam jāveic uzmanība. Izklāstot jauno vielu, nedrīkst aizmirst, ka jāat-tāj vieta arī pulciņa klausītāju patstāvīgam darbam. Jāpanāk, lai visi pulciņa klausītāji paši izlasītu norādīto literatūru, pārdomātu, konspektētu un dotu savus slēdzienus. Kur pulciņu klausītāji sagatavotāki, tur propagandists savā stāstījumā var izvirzīt tikai problēmas, bet nedot šo problēmu atrisinājumu, nedot savus slēdzienus. Lai klausītāji palasa literatūru, padomā, lai taisa savus slēdzienus, un nākamās pārrunās pastāstītu savas domas.

Nodarbība vienmēr jāskatās ar pārrunu par iepriekšējo temu.

Mērķtiecīgus nodarbību plānus izstrādā propagandists b. Mileiko, vadot aktuālās politikas pulciņu Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā. Trūkums b. Mileiko nodarbībās ir tas, ka viņš izplūst pārāk garos stāstījumos, daudz atkārtos skaitļus, ko klausītāji paši varētu atrast norādītajā literatūrā.

Propagandisti b. Šulmeisters un Alksars nodarbībās pielieto uz-kates līdzekļus un ģeogrāfisko karti, kas dod pilnī-

gāku priekšstatu par izstudējamā vielu.

Katrai pulciņa nodarbībai jābūt mērķtiecīgai, lai to panāktu, propagandistam, pirms viņš par attiecīgu tematu sāk nodarbību, jābūt skaidrībā, kas šajā temā jānoskaidro klausītājiem. Jāizstrādā temats plāns, tā saucamie jautājumi. Jāizvirza galvenie jautājumi. Lai vieglāk orientētos, galvenie jautājumi vēl jāsadala apakšjautājumos. Ar plānu jāiepazīstina klausītāji. Ja tāda plāna nebūs, tad nodarbības, it sevišķi pārrunas, grūti mērķtiecīgi vadīt.

Vienmēr dzīvas un interesantas pārrunas izvērstas rūpniecības ekonomikas jautājumu studēšanas seminārā pie partijas rajona komitejas. Šeit pulciņa dalībnieki pārrunas galvenām kārtām noskaidro to, kā apgūstamās teoretiskās zināšanas pareizi pielietot praksē. Daudz interesantas pieredzes vienmēr pastāsta šī pulciņa dalībnieks rūpniecības „Vulkans” direktors b. Maurers un citi. Šeit rūpniecības ekonomikas teoriju vienmēr saista ar konkrētiem piemēriem no rajona rūpniecības uzņēmumu darba.

Pats svarīgākais, lai propagandists pārrunu prastu vadīt dzīvi, interesanti un panāktu, lai tajā piedalās visi pulciņa dalībnieki. Te propagandistam ļoti uzmanīgi jāseko runātāja izteiktām domām. Nedrīkst runātāju pārtraukt, steigties izlabot to, ja runātājs izsaka nepareizu vai neprecīzu domu. Jāļauj pārējiem klausītājiem, lai tie labo un papildina iepriekšējā runātāja izteiktās domas. Pēc katra iztirzāta jautājuma propagandistam jānodod pareizi izteikto domu apkopojums, jānorāda uz to, kas bija nepareizi saprasti vai izteikti.

Prasmīgi saistīt marksisma-leņinisma teoriju ar šās dienas dzīvi un tās uzdevumiem — ir galvenais ikviena propagandista darbs.

V. Adamsone,
partijas rajona komitejas politikas izglītības kabineta vadītāja

Sāk veidoties jaunais ciemats

Šogad lielāki celtniecības darbi veikti kolchozā „Grauds”. Jaunajā ciemata uzkalniņā paceļas glīta māja ar šifera jumtu. Šī māja ar astoņiem ērtiem dzīvokļiem paredzēta lopkopjiem. Jaunceltnes būve tuvojas nobeigumam. Nesen uz dzīvi jaunajos dzīvokļos pārgāja divas ģimenes — b. Zemtura un b. Grabanta. Tuvākajā laikā ekspluatācijā nodos arī pārējos dzīvokļus.

Daudz pūļu jaunceltnēs ieguldījuši būvbrigadieris b. Arājs, kā arī būvbrigades strādnieki b. Balcers un citi. Netālu no minētās jaunceltnes paceļas jauna ģimenes mājiņa. To sev uzcēlis būvbrigadieris b. Arājs, nekavējot darbu brigādē. Šajā gadā vēl ciematā paredzēts uzcelt ugunsdzēsēju depo. Šo darbu uzsāks tuvākajās dienās.

Kolchozā veikti arī daudzi remontdarbi. Izremontēti kolchoza šķūņi. Jaunlopu novietnē „Ezergali” pašreiz iekārto automātisko dzirdināšanu un mehānizē mēslu izvešanu, kas atvieglos lopkopju darbu. Pirms dažām dienām nobeidza akas remontu liellopu novietnē „Ābelītes”. Būvbrigade centīgā darbā daudz veikusi kolchoza labā.

J. Reimanis

Pa laikrakstā ievietoto materiālu pēdām

«Kaķu pansija»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 17. novembra numurā „Kritikas gaismā” bija ievietots materiāls par to, ka pilsone Line Meijere tura daudz kaķu, kuri sagādā neērtības mājas iedzīvotājiem.

Rajona ārstnieciski-profilaktiskās apvienības sanepidnodaļa redakcijai ziņo, ka Meijerei atkārtoti sastādīts protokols, kas nodots administratīvai komisijai. Meijere brīdināta, ka, gadījumā, ja kaķi netiks likvidēti, tautas tiesā tiks ierosināts jautājums par viņas izlikšanu no dzīvokļa.

Kur var iegādāties vējlukturu stiklus?

Ne visos mūsu rajona kolchozos ir elektriskā gaismā. Tāpēc sevišķi rudenī un ziemā kolchozniekiem nākas izlīdzināties ar vējlukturiem. Te nu daudreiz rodas neērtības, jo ne lauku, ne pilsētas veikalos nevar iegādāties vējlukturiem stiklus. Tāpat ļoti ma-

zā izvēlē ir petrolejas galda lampu stikli — ir tikai dažādi izmēri.

Kolchoznieki pamatoti prasa, lai patērētāju biedrību savienības un patērētāju biedrību vadītāji parūpētos par šo nepieciešamo lietu piegādi veikalos.

Kolchoznieki

Kad ieliks logu rāmjus?

Esmu pensionāre un dzīvoju Kuldīgā, Kārļa Marksa ielā 8. Manā dzīvoklī logu rāmji sapuvuši un stikli kritīši. Nopirku stiklus un ieliku, bet tie neturas sapuvušajā rāmī. Vairākkārt esmu bijusi 6. namu pārvaldē, pilsētas izpildu komitejā, Remontu un celtniecības kantorī un lūgusi, lai man dzīvoklī ieliek jaunus logu rāmjus. Katru reizi šajās iestādēs vadītāji vai citi darbinieki mani mērināja, lai tikai mazliet pagaidot, jaunus rāmjus izgata-

vošot un ielikšot. Tā pagāja vasara, rudens un pienākusi ziema, bet logu rāmji vēl nav ielikti. Vējš pūš istabā un to nav iespējams piesildīt.

Vai tiešām man vēl ilgi būs jādzīvo istabā, kur logiem sapuvuši rāmji?

A. Andersone

Redakcijas piezīme: Kā paskaidro 6. namu pārvaldes pārvaldniece, pasūtījums par logu rāmju izgatavošanu Remontu un celtniecības kantorim nodots jau šā gada 16. aprīlī. Kā redzams, Remontu un celtniecības kantorim 8 mēneši ir par maz, lai izgatavotu diviem logiem rāmjus.

Kad tiks izpildīts solījums?

Bija 1953. gads, kad no pilsētas izpildu komitejas uz manu dzīvokli Upes ielā 7 atnāca komisija. Tā apskatīja dzīvokli un konstatēja, ka nepieciešams steidzīgs remonts. Aizejot vēl piekudināja, lai pievēcu savas mantijas, jo pēc pāris dienām ieradīsies amatnieki.

No priekiem pāris stundu laikā visu sakārtoju un gaidīju. Gāja diena pēc dienas. Tikpat ātri aizsteidzās mēneši un pat veseli trīs gadi. Šajā pavasarī no jauna manu dzīvokli ieradās apskatīt pilsētas izpildu komitejas darbinieki. Bet atraduši mani tānī pat dzīvokli ar izburbējušām sienām, sašķobījušām sien-

derēm un pa pusei sagruvušo krāsni, jau nakamajā dienā apsoliya atstāt amatniekus. Gāja laiks, taču no solīta ne vēsts. Tuvojās rudens un tā kā neviens pat nedomāja manu dzīvokli remontēt, devos meklēt palīdzību 4. namu pārvaldē. Tur mani laipni uzņēma pārvaldniece b. Lejniece un visdrīzākajā laikā apsolijs atstāt vīrus, kas salabos krāsni. Kopš pārvaldnieces solījuma atkal pagājuši vairāki mēneši.

Jājautā pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētājam b. Mazbergam un pārvaldniecei b. Lejniecei, kad pienāks diena, ka viņas atcerēsies un izpildīs solījumu.

F. Kļimeko

Ar kādu barību visracionālāk izaudzēt teļus

g diennaktī) neļauj izaudzēt govīs ar augstu produktivitāti. Mūsu un kaimiņu Igaunijas republikas zinātnieki un lopkopības praktiķi atzīst, ka, lai izaudzētu augstproduktīvas piena govīs un augstvērtīgus vaisliniekus, teļiem līdz 6 mēn. vecumam jāiegūst 700–750 g, no 6 mēn. līdz 1 gadam vecumam — 650–700 g, bet otrajā dzīvības gadā 450–500 g dzīvsvara pieaugumu diennaktī. Tad jauno teļu pēc savas attīstības atbilst „elite” un „elite-rekord” klases prasībām, t. i. 6 mēn. vecumā dzīvsvars 150–175 kg, 1 g. vecumā 240–300 kg, bet lecināšanas vecumā 315–420 kg (zemākie dzīvsvāri teļiem, augstākie — vaislas bulliņiem). Tāda attīstība dod iespēju teļus aplēcināt jau 18 mēn. vecumā, kas katram kolchozam ekonomiski ir ļoti svarīgi.

Ar kādu barību un kādā

veidā ēdinot teļus var iegūt šādus dzīvsvārus pieaugumus? Vienā no vecākajām lopkopības zemēm Holandē teļi līdz 6 mēn. vecumam saņem 190–200 kg pilnpiena, piedodot papildus vēl A un D vitaminus. Vidējais izslaukums no govīm šeit sasniedz ap 3900 kg piena ar 3,65 proc. taukusaturu.

Daudzos KPFSR kolchozos teļiem līdz 6 mēn. vecumam izēdina līdz 600 kg pilnpiena. Jāsaka, ka pēdējā laikā teļiem izēdināmā pilnpiena daudzumu daudzās saimniecībās cenšas samazināt. Piemēram, Igaunijas PSR Tjachtveras izmēģinājumu saimniecībā un vairākās padomju saimniecībās pierādījās, ka optimālā pilnpiena norma teļiem ir 250–300 kg, bet vājpiena 500–600 kg. Pie labiem ēdināšanas un turēšanas apstākļiem teļi, kas saņēma šādu pilnpiena daudzumu, izauga par produkti-

vām govīm ar dzīvsvāru 500–550 kg. Pirmajā laktācijā šo govju izslaukums sasniedza 4000 kg piena, bet otrajā un trešajā laktācijā 4500–5000 kg ar tauku saturu 3,75–4,12 proc.

Latvijas Lopkopības un veterinārijas zinātniski pētnieciskā institūta saimniecībā „Krimulda” ar labiem panākumiem teļus audzē, izēdinot tiem piena periodā 80 litru pilnpiena un 800 litru vājpiena, lietojot A un D vitaminu koncentrātus. Šeit teļiem līdz 6 mēn. vecumam iegūst caurmērā 750–800 g dzīvsvara pieaugumu diennaktī. 6 mēn. vecumā teļi sver 175–190 kg, 1 gadu vecumā 280–310 kg. Pieaugušo govju dzīvsvars saimniecībā „Krimulda” ir 550–600 kg. Pērn no katras govīm te izslauca 4570 kg piena ar 4 proc. tauku saturu.

Ļoti svarīgi pēc iespējas ātri

teļus pieradināt pie pārējo barības līdzekļu uzņemšanas, jo tas veicina gremošanas orgānu attīstību, kas tik nepieciešams augstas produktivitātes iegūšanai.

Praksē pierādīts, ka parasto, pieaugušiem lopiem sagatavoto labas kvalitātes skābarību teļiem var izēdināt sākot ar 3–4 mēn. vecumu.

Latvijas lopkopības un veterinārijas zinātniski pētnieciskā institūta saimniecībā „Krimulda” lielu vēribu veltī arī mineralbarības izēdināšanai teļiem. Vāramo sāli un lopbarības kaulu miltus teļiem izēdina kopā ar pienu vai spēkbarību, sākot ar 10 g dienā, kad piena devas pakāpeniski samazina. Sakņaugus teļiem tie izēdina, sākot ar 1 mēn. vecumu, koncentrēto barību — sākot ar 3 nedēļu vecumu, sienu sākot ar 2–3 nedēļu vecumu.

R. Folkmanis

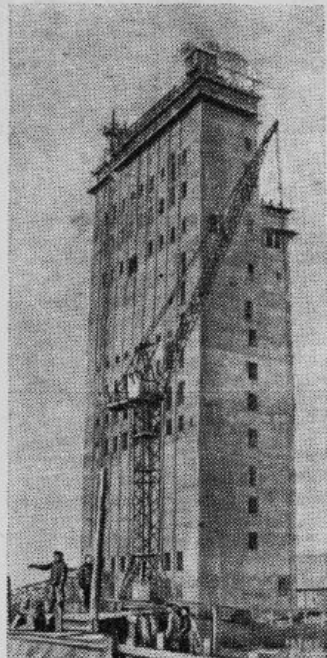
Lai tuvākajos gados panāktu ASV piena, sviesta un gaļas ražošanā uz vienu iedzīvotāju, lai 1960. gadā piena iegūvi palielinātu 2 reizes, salīdzinot ar 1955. gadu, nepieciešams izaudzēt augstproduktīvas govīs. Praksē pierādījusi, ka no trūcīgi un nepareizi ēdinātiem teļiem šādas govīs nav iespējams izaudzēt. Kādas tad ir pašreizējās mūsu un ārvalstu teļu ēdināšanas, lai iegūtu „elite” un „elite-rekord” klasei atbilstošus teļus?

Daudzi zinātnieki un lopkopības praktiķi ir pierādījuši, ka no teļiem, kuriem diennakts dzīvsvāra pieaugums līdz 6 mēn. vecumam ir 1000–1200 g, izaudzētas 600–700 kg smagas govīs. No šādām govīm augstus izslaukumus var iegūt tikai pie bagātīgas ēdināšanas ar koncentrēto barību, kas saimnieciski nav izdevīgi. Tomēr arī zemi dzīvsvāra pieaugumi teļiem pirmajā dzīvības gadā (400–450

PADOMJU DZIMTENĒ

Kazachijas
PSR

Grozņijas naftnieku
panākumi

Netālu no Kustanajas pilsētas ceļ republikas lielāko elevatoru. Elevatorā varēs novietot 200 tūkstoš tonnu labības.

Attēlā: jaunā elevatora celtniecība.

Kazachijā turpinās darbietilpīgo procesu mechanizācija lopkopības fermās. Kopš gada sākuma mechanizēta ūdens piegāde daudzām govju kūtiem, automātiski dzirdīti uzstādīti vēl 70 tūkstošiem govju un cūku. Daudzās fermās ieviesta mehāniskā govju slaukšana, ierīkots fermu iekšējais transports.

Jaunās iekārtas uzstādīšana un vecās iekārtas remontēšanā kolchozu un padomju saimniecību fermām lielu palīdzību sniedza specialas pārvietojamās darbnīcas, kas uzmontētas uz automobiļiem „GAZ-51”.

Labi iekārtotas un apgādātas ar kvalificētiem mehānizatoriem, šīs darbnīcas ātri veic fermu mechanizācijas un iekārtas remonta darbus. Šādu darbnīcu republikā ir 180.

Naftas rūpniecības pārvaldes „Oktjabrjeft” kolektīvs šodien guvis lielu darba uzvaru — trīs nedēļas pirms termiņa izpildījis naftas ieguves gada plānu. Kopš gada sākuma vecajā ražošanas platībā realizēti vairāk nekā 550 geoloģiskie pasākumi, kas deva iespēju iegūt papildus 6300 tonnu šķidrā kurināmā. Uz pašizmaksas pazemināšanas rēķina ietaupīti vairāk nekā 2 miljoni rubļu.

Kirgizijā
apgūst jaunas
atradnes

Tagad republikā katru dienu iegūst četras reizes vairāk šķidrā kurināmā, nekā 1955. gada decembrī. Sevišķi bagāta ir Izvaskentas naftas atradne.

Nākamajā gadā paredzēts leņķojami palielināt naftas ieguvu Kirgizijā. Jauni bagāti naftas urbumi stāsies darba ierindā Izvaskentā. Tiek izvērtēti darbi, lai apgūtu jaunas naftas atradnes Karabulakas un Papanskas rajonos.

Uralā
kukurūza

Sverdlovskas apgabala lauksaimniecības pārvaldes zinātnes un progresīvās pieredzes propagandas nodaļa izlaidusi bagāti ilustrētu albumu: „Kukurūza Sverdlovskas apgabala kolchozos un padomju saimniecībās 1957. gadā”. Albumā runāts par jaunās kultūras ieviešanu bargajā Uralu novadā.

Kukurūzu Uralos sāka audzēt tikai pirms trim gadiem, bet tagad tā kļuvusi jau par galveno lopbarības kultūru. Šogad pirmo reizi kukurūzu audzēja lielās platībās un visur ieguva bagātu ražu — no 500 — 1000 cēt zaļās masas no hektāra.

Sekmīgi bija arī vairāku lauksaimniecības arteļu mēģinājumi audzēt kukurūzu graudiem.

Ari iebraucamām sētām jābūt kārtībā

Pirmie iespaidi

Pilsētas komunālo uzņēmumu kantora iebraucamās sētās katru tirgus dienu apgrozās vairāki desmiti pajūgu. Tur noliek savas mantas glabāšanā desmitiem kolchoznieku. Tagad, kad ārā stindzina sals, jārūpējas, lai iebraucējiem būtu visas ērtības. Kā par to parūpējis Komunālo uzņēmumu kantora pārvaldnieks b. Kovalans?

... Decembra rīts. Pulksteņa rādītāji tikko atstājuši aiz sevis septiņo rīta stundu, iebraucamās sētās jau sākas kārtējā rosme; ierodas pirmie tirdznieki. Ar gaismas tuvošanos sals it kā pieņemies un dažs, kurš mērojis garāku ceļu, krietni nosalis.

— Ek, tagad derētu silta krāsns! — nosaka kāds iebraucējs, — jāiet sasildīties istabā... — Iesim labāk uz krogu, — otrs zobodams piebals. — Tur noteikti būs siltāks, bet te... pat plikai pelei nav kur sasildīties...

Otrajā iebraucamā sētā

Pirmais trūkums jūtams tikko ietiet pagalmā; visi rosās pa tumsu, jo apgaismošanas staba galā rēgojas ietvars bez elektriskās spuldzes. Nekāds apgaismojums nav arī istabā. Jā, tiešām, istaba ir auksta, nav piegādāta malka.

— Pārvaldnieks saka, ka neesmu bijusi uz sapulci, — tādēļ malku neredzēt, — sūdzas sētniece b. Lauva.

Pagājušajā arodbiedrības sapulcē b. Lauva tiešām nebija, bet tādēļ taču nav jācieš iebraucējiem.

— Cilvēkiem sasildīties vajag, tāpēc čits nekas neatliek, — kā kurināt personīgo malku, — paskaidro sētniece.

Acīm redzot sētniece ir saprātīgāka un vairāk domā par iebraucējiem nekā Komunālo uzņēmumu kantoris.

Arī mantu noliktavā nav

nekādas kārtības, jo nav kur nolikt pakas. Sētniece pat sagādājusi dēļus, bet nav neviena, kas varētu atsūtīt amatniekus ierīkot plauktus. Jumts tik ļoti bojāts, ka pie mazākā lietūs telpa pieplūst ar ūdeni.

— Tagad jau nekas, bet lietainā laikā ūdens pil visur, gan uz mantām noliktavā, gan uz zirgliem un ratu sēdekļiem, — stāsta kāds kolchoznieks.

Jā, jumts zirgu novietnēs nav labots vismaz 10 gadus.

Pirmajā iebraucamā sētā

Turpat līdzās ir pirmā iebraucamā sēta. Šeit iebraucējiem mazliet labāki apstākļi. Vismaz telpa kurināta, mantu noliktavā ir pat grīda, istabā netrūkst arī spuldzes. Tas viss panākts ar sētnieces b. Maures gādību. Tomēr arī te trūkumu pa pilnam. Zirgu novietnēm jumts pavisam šaurs, bojāts. Kūti var novietot tikai dažus zirgus, lai gan cena vienāda. Kā vienā tā otrā sētā sētnieces izliek gandrīz vienīgi ar personīgajiem spaiņiem, dakšām un lāpstām.

Varbūt pilsētas komunālo uzņēmumu kantoris pārāk trūcīgs? Nekā tam līdzīga. No abām iebraucamām sētām ik tirgus dienu ienākums vairāki simti rubļu, bet šogad ienāms vairāk nekā 10.000 rubļu. Vai Komunālo uzņēmumu kantoris daļu no šiem līdzekļiem nevarētu izlietot iebraucēju ērtībām?

— Šeit visu sola jaukt nost, — saka sētniece b. Maure, — tādēļ arī neremontē.

Šāda „gatavošanās” ilgst jau vairākus gadus un visu šo laiku jācieš iebraucējiem. Nolaidība — tādu pamatojumu visām šīm neūtiņām dod iebraucēji, un Komunālo uzņēmumu kantoris jārūpējas, lai šī sliktā slava neturpinātos.

R. Lidumnieks

MŪSU REPUBLIKĀ

Izremontēti 20 traktori

PSRS Augstākās Padomes Aicinājums Padomju Savienības tautām radījis Kārsavas rajona Baltinavas MTS mehanizatoru jaunu darba rīsmi. Savā mītiņā viņi nolēma šā gada pēdējā ceturksnā traktoru un piekabes inventāra remonta plānu izpildīt līdz 25. decembrim.

Mechanizatoru doto vārdu apstiprina darbi. 20 traktoru remonts jau pabeigts. Maiņas uzdevumus remontstrādnieki izpilda caurmērā par 120 procentiem.

Kolchoznieki iegādājas linu kulstišanas agregātu

Pēdējā laikā vairāk nekā 20 Daugavpils, Preiļu, Krāslavas un citu Latvijas rajonu kolchozi iegādājušies linu kulstišanas agregātus „TL-40”.

Linu mechanizētā apstrāšana sekmīgi sokas „Kalupē”. Staļina vārdā nosauktajā, Matrosova vārdā nosauktajā un citos Daugavpils rajona kolchozos. Visi šie lauksaimniecības arteļi tagad nodod valstij nevis linu stiebrņus, bet šķiedru.

Augusts Deguts — jubilārs

Augusts Deguts ir Dobeles rajona Iusksaimniecības arteļa „Sarkanais karogs” dārzkopis. Viņš ir ne tikai čakls darba darītājs, bet arī skatuves mākslas mīļotājs. Šogad A. Deguts atzīmē skatuves darba 40 gadu jubileju. Šajā laikā viņš ir tēlojis 200 lomas. Tagad viņš vada Jurgu ciema dramatisko kopu, kas ar lieliem panākumiem iestudējusi Aspazijas lugu „Zaudētas tiesības”, A. Grigulāja komediju „Kā Garpeteros vēsturi taisīja” un daudzas citas. Nesen dramatiskās kopas dalībnieki iestudējuši R. Blaumaņa lugu „Zagli”.

Pirmrindas padomju saimniecībā

Jelgavas rajona padomju saimniecības „Dzirnieki” kolektīvs uzņēmis saistības iegūt šogad no katrām 100 hektariem lauksaimnieciskajam izmantojamās zemes 520 centneru piena un 100 centneru gaļas. Saistības piena ražošanā izpildītas mēnesi pirms termiņa. 11 mēnešos uz 100 hektariem lauksaimnieciskajam izmantojamās zemes jau iegūti 52 centneri gaļas.

Pašreiz saimniecībā nobaro 300 cūku. Ceturtā daļa no tām tiks decembrī nodota valstij. Gada plāns cūkgaļas ražošanā tādējādi tiks pārsniegts.

(LTA)

Kādu viņi var izaudzināt jauno paaudzi?

Mācību stunda pilsētas pirmās septiņgadīgās skolas 5.-b. klasē. Bērni aizrautīgi klausās skolotāja stāstījumu. Tikai viens, pats lielākais zēns šajā klasē, domīgi raugās kaut kur ārā pa logu, un, šķiet, no tā, kas pašreiz notiek klasē, viņš atrodas bezgala tālu. Par ko gan Arvids Fridrichsons domā šajā brīdī?

... Drēgns rudens vakars. Sarkanarmijas ielas № 42 mājas pagalmā, piespiedis pieri vārtu stābam, stāv slaidis zēns un drebinās aukstumā. Spoži mirz dzīvokļa apgaismojuma logi, būtu jāiet iekšā, jānācās, bet negribas to darīt. Tur mātē — G. Fridrichsonei — atkal saradušies kārtējie „draugi”, notiek ledzēšana. Sevišķi iebildumi pret šiem „draugiem” Arvidam nav, viņš pie tiem jau pieradis no mazotnes, tikai viens — Jānis Klans, ko mātē sauc par „Rūdi”, viņam nepatīk. Tam mātē atdeva Arvida mēteļi, silto kaklaudu, viņa dēļ dzīvoklī jau bijuši milicijas darbinieki, tautāji. „Rūdis” uzradās pēkšņi, tūlīt sāka dzīvot kopā ar mātē, viņa gatavojās tam braukt pat līdz uz Rīgu, pārdeva visas mantas. Par tām saņemto naudu „Rūdis” kopā ar draugiem nu nodzer. Bet ko tad Arvids? Kur paliks viņš? Ko darīs?

Nav pirmā reize, kad Arvids nostādīts šāda jautājuma priekšā. Nesamā aizbrauca dzīvot uz Ventspili, bet atkal atgriezās. Vai tad Arvids visas reizes, kad viņa saspaurojās braukt pie kāda no „draugiem”, var izbraukt līdz? „Pašreiz Arvidam jautājums „ko darīt?” atkrit, jo Jāni Klānu arestēja par zādzību pilsones Z. Tomašas dzīvoklī Sarkanarmijas ielā № 44, kur viņš dažas dienas (vai naktis) dzīvoja uz tādu pašu principu pamata kā pie Fridrichsones — izmantot lētīcīgas sievietes. Milicija pat atdeva atpakaļ Arvida mēteļi un kaklaudu, kas Klānam bija arestēšanas brīdī.

Kas tad ir G. Fridrichsone, Z. Tomaša un kas ir tie, kas pie viņām regulāri nāk? Uz šiem jautājumiem var atbildēt pavisam īsi: tās ir morāli pagrīušas sievietes, kas jau sen zaudējušas sievietes cieņu. Jānis Klans ir atklidis no Aizputes, sodīts par huliģanismu, pēc tam nekur nav strādājis, bet dzīvojis uz Fridrichsonei un Tomašai līdzīgu sieviešu rēķina. Fridrichsone un Tomaša viņu piegādā, kaut gan tam nebija nekādu personības dokumentu, turēja to bez pierakstīšanas savos dzīvokļos, kamēr tas izdarīja

zādzību. Tagad viņš atrodas apcietinājumā un gaida jaunu sodu. Sliktākais tas, ka abām šīm sievietēm ir bērni, Tomašas meita Aina mācās pilsētas otrā septiņgadīgā skolā. Meitene vairākus gadus bija neseimīga, slikti uzvedās. Skola noskaidroja neseimības un sliktās uzvedības iemeslus, un deva meitenei iespēju pārcelties uz dzīvi skolas internatā. Aina tagad mācās un uzvedas labi.

Bet kā ir ar Arvidu Fridrichsonu?

— Neseimīgs, 14 gadu vecumā vēl sēž 5. klasē, bērni, kas ar viņu 1. klasē mācījās kopā, jau ir vidusskolas 8. klasē, — stāsta klases audzinātāja b. Kalniece.

Vai Arvids ir neapdāvināts, varbūt pat defektīvs? Nebūt nē! Zēns ir spējīgs labi mācīties, taču mājas darbus reti kad izpilda, 4. klasē pat sēdēja trīs gadus. Pašreiz viņam 7 mācību priekšmetos ir vieninieki vai divinieki. Saprātams, ka galvenais neseimības cēlonis ir Arvida nepiemērotie mājas apstākļi. To labi zina arī pirmās skolas skolotāji, taču neko nav darījuši, lai zēnu no šāda stāvokļa izrautu. Kādu mātē var izaudzināt savu dēlu, ja pašai nav skaidra priekšstats par to, kas labs un kas slikts, kas godīgs un kas negodīgs? Un ko zēns var mācīties no savas mātes „pieļūdzējiem”, piemēram, Jāņa Klāna un viņiem līdzīgiem?

Ja otrā septiņgadīgā skolā bez Ainas Tomašas devusi iespēju uz dzīvi internatā pārcelties arī Gita Frolova, tad tas liecina, ka

skola interesējas par bērnu mājas apstākļiem, cenšas palīdzēt. Par pirmo septiņgadīgo skolu to nevar teikt. Neciešamos apstākļos dzīvo Jānis un Jozefs Upenieki. Tēvs par bērniem neinteresējas, Jānis 1. klasē sēž četrus gadus, Jozefs — trīs. Un skola taču to labi zina. Kāpēc skolotāji nav kaut reizi nopietni padomājuši, vai pilsonis Upenieks ir cienīgs saukties par tēvu?

Sievietes, kas piekopt amorālu dzīves veidu, savai ietekmei pakļauj arī citas, kurām vajāks raksturs. Kad Erna Dabra sāka dzīvot pie G. Fridrichsones Sarkanarmijas ielā 42, par viņu neko sliktu nevarēja teikt. Dzīvojot kopā ar Fridrichsoni, Erna pakļāvās tās ietekmei. Lūk, ko par viņu raksta kāda sieva, bērnu mātē.

— 1930. gadā dzimušā Erna Dabra sāka strādāt „Vulkanā”. Viņa varēja nodibināt ģimenes dzīvi, taču sāka piekopt amorālu dzīves veidu. Pie viņas nāca dažādi vīrieši, ar tiem kopā ledzēra. Taču Dabrai ar to nepietika. Viņa atrada precētu vīru, kam mazi bērni. Viņa dod tam naudu dzeršanai, piedzērušos pievāc kurā katrā laikā. Kādu priekšzīmi šī sieviete var rādīt ceļa jaunatnei?

Izrādās, ka amorālais dzīves veids kā jauna sērga pieļip no viena otram. Tas var „pieļipt” arī Arvidam Fridrichsonam un citiem bērniem, kuri vecāki to piekopt. Bet tas nedrīkst notikt! Tādēļ drošāk jāizvirza jautājums: „Vai viņi ir cienīgi saukties par vecākiem?” F. Meldriņš

Tautas demokrātijas valstīs

Polija

Lauksaimniecības mašīnu rūpnīca Zeļenogurskas vojevodistē ražo pārvietojamās remontu darbnīcas. Remontu darbnīcas apgādātas ar daudziem instrumentiem un uzmontētas uz automobiļiem „Star”. Pārvietojamās remontdarbnīcas traktoru, kombainu un citu lauksaimniecības mašīnu remontus veic tieši uz lauka.

Attēls: pārvietojamā remontu darbnīca.

Polijas Tautas Republikas darbaļaužu vidū ļoti populāri ir krievu valodas kursi, kas organizēti daudzos rūpniecības uzņēmumos, Polijas un Padomju Savienības draudzības biedrībās, klubos un strādnieku universitātēs.

1957.—1958. mācību gadā Polijā atvērti gandrīz 1600 šādu kursu. Pirms mācību gada sākuma kursu pasniedzējiem Varšavā bija organizēti speciāli semināri, kurus vadīja padomju zinātnieku grupa.

Rumanija

Tautas varas gados Rumānijas Tautas Republikā gūti ievērojami panākumi radiofizikā. Līdz 1948. gadam Rumānijā nebija neviena radiofizika ciema. Tagad radiofizikā vairāk nekā 1000 pilsētu un ciemu. Rumānijā pašlaik ir vairāk nekā 1.470 tūkstošu

radioabonentu, strādā 16 radio stacijas.

Radīta un attīstas radio tehniskā rūpniecība, kas izlaiž dažādu marku radiouztverēju un radioaparātu. Apmēram pirms gada Bukarestā sāka strādāt televīzijas centrs.

Čehoslovākija

Socialistiskais sektors Čehoslovākijas lauksaimniecībā jau guvis izcilu pārsvaru. Vienotie lauksaimniecības kooperatīvi un valsts saimniecības apstrādā vairāk nekā 60 procentu no visas aramzemes. Lauksaimniecības kooperatīviem un individuālajiem zemniekiem šogad lielu palīdzību

sniegušas mašīnu un traktoru stacijas, kuru pašlaik ir 258. To rīcībā ir daudzas lauksaimniecības mašīnas, tai skaitā 29.740 traktoru (rēķinot 15 ZS traktorus), 3.156 kombaini. Mašīnu un traktoru stacijas veic lauksaimniecības kooperatīvos vairāk nekā 60 dažādu darba veidu.

Vasariņu nogulēja...

Kad gada sākumā rajona lopkopju saime uzņēmās konkrētas saistības piena izslaukumu ieguve, kolchoza „Kopdarbība” valdē tas nekādu steigu neizrādīja.

— Gada beigās vēl tālu, gan jau, — sprīda valdes viri ar b. šubu priekšgalā.

Bet valdes viriem gads pagāja tāpat kā tam sienāzīm, par kuru sacīts: — „Sienāzītis vasariņu nodziedāja, noligoja”.

Pienākušas gada beigās, bet no saistību izpildes ne vēsts. Piena izslaukumos kolchozs ierindojas pēdējā vietā rajonā. Pašreiz, rēķinot no katras gov.

vidēji dienā izslauc 0,7 litrus piena, bet labākā slaucēja dienā izslauc 1,5 litrus. Un kā gan citādi, ja 46 proc. govju ir ālavas, pavasari netika gādāts par zaļo konveijeru un kultivētām ganībām. Kopš augusta mēneša kolchoza strādā zootehniks b. Vibulis, bet šajā laikā nekas nav izmainījies, jo zootehnikim darba laikā patik lasīt grāmatas un mazāk rūpēties par lopiem. Valdes un zootehniks kūtruma dēļ vēl tagad salmi stāv ārā pie šķūņiem.

Ansī Pūce

— Priekšsēdētāj, rudens nāk, piena govīm paliek arvien mazāk!

— Gan jau, gan jau, līdz gada beigām vēl tālu.

Viņi neprot uzvesties

Kārlis Borisovs darbā neiesaistījās. Viņš atrada „labāku” nodarbošanos — bieži piedzerties. Nesen Borisovs piedzērās, lamāja uz lelas garāmgājējus. Administratīvās komisijas sēdē viņa „varonību” novērtēja ar naudas sodu.

Rendas bufetes vadītāja Vera Betmane izpelnījās 100 rubļu soda par to, ka jau iereibušam šoferim Zernevicam pārdeva degvīnu.

Rajona rūpniecības kombināta strādnieki brāļi Ilja un Andrejs Balabka piedzērās un lamājās necenzētiem vārdiem.

Milicijas darbiniekam viņi mēģināja pretoties. Abu brāļu bravūra katram izmaksāja vēl divus „pusstopus” — 50 rubļu soda naudas.

Pašreiz uzskaitīti tikai dažu „varoņu” nopelni, bet to cilvēku skaits, kuri neprot uzvesties ir vēl vesela rinda. Pagājušajā administratīvo sodu uzlikšanas komisijas sēdē ar līdzīgiem sodiem „apbalvoja” kolchoza „Proletarietis” biedru Jāni Kristapu, Mārtiņu Sūniti, Staņislavu Škaparu, Mārtiņu Dieziņu, Ernestu Blumbergu. A. Akots

Aizbēguši...

Konkursos par vislabāk uzpostu kantora apkārtni un citos, kas dažkārt tiek organizēti, kolchozam „Kopdarbība”, kā saka, nav bijis lemts izpelnīties pirmo vietu. Taču pašreiz kolchoza vadošajiem darbiniekiem ir visas iespējas iegūt pirmo vietu — proti, ja būtu noorganizēts konkurss par vislielāko nekārtību kantori. Pīlība šajā ziņā kolchoza kantori bija sasniegta 6. decembrī. Kam šajā dienā tur gadījās ieliet, tas neziņā paraustīja plecus un noteica:

— Gluži kā bēgot atstāts kalauks.

Telpās neviena nebija, durvis vaļā, dokumentu skapis vaļā, uz galdiem dažādi dokumenti. Todien vaļā un bez uzraudzības atstāto kolchoza kantori droši vien izstaigāja dažādi cilvēki, bet ilgi nesagaidīja nevienu, kas telpas aizslēgtu. Interesanti, kam un kāda premija par to tiks piešķirta?

Juris Urķis

SKURSTENI KŪP

Un kas tur sevišķs? Jā, bet Kuldīgā dažreiz skursteni deg un tāpēc kūp. Tas, lūk, skurstenislauku nopelnis. Šos nopelnus viņi gūst ar pilsētas Brīvprātīgo ugunsdzēsēju komandas vadības ziņu. Neviens taču pa istam nekontrolē, kad un kā tiek skursteni tīrīti. Tikai tāpēc rajona slimnīcā dega skursteni, ceptuvē un droši vien drīz degs arī tautas tiesas ēkas skursteni, jo tie nesot divus gadus slaucīti. Bet kā ir citos, namos?

„REKORDISTI”

Jau pagājis gads, bet Kuldīgas MTS vēl nav spējusi turpat ne reizi izgatavot publicēšanai pareizu pārskatu par slaucēju socialistiskās sacensības rezultātiem kolchozos.

Pēdējā reizē, sagatavojot pārskatu, sasniegts „rekords”. Cik pagaidām noskaidrots, tad visām slaucējām kolchozos „Jaunā gvarde” un „Leņina ceļš” pierakstīti nepareizi izslaukumi.

Jāautā MTS vadībai, kad šos „rekordistus” sauks pie kārtības?

pačukstēja adjutants un tūlīņ apklusa.

Kabinētā nesteidzīgi ienāca Himlers.

Pikkenbroks, Veicels un Kraške, it kā pēc komandas „mierā” krampjaini izstiepās. Kanariss metās pretim Himleram, kas pirmo reizi ieradās viņa kabinetā. Kanarisa adjutants tūlīņ izgāja no kabineta.

— Sveicināti, admirāl Kanariss, — teica Himlers, pat nepaskatījies uz Pickenbroku, Veiceli un Kraški, — es ierados jūs informēt par kādu vienošanos.

— Esmu gatavs jums pakalpot, SS reichsfirera kungs, — atbildēja Kanariss, pazemīgi pastumdams dziļi ādas atzveltnes krēslu. — Atļaujiet iepazīstināt jūs ar maniem darbiniekiem: ģenerālleitnantu Pickenbroku, pulkvedi fon Veiceli — mūsu militāro atašeju Maskavā, un Kraškes kungu...

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

K
A
R
A

L. ŠEININS

NOSLĒPUMS

STĀSTS

(1. turpinājums)

Pirms Kraškes ierašanās Maskavā pulkvedi fon Veiceli izsauca uz Berlīni. Vācijas kara izlūkdienesta I nodaļas priekšnieks ģenerālleitnants Pickenbroks iepazīstināja Veicela kungu ar viņa jauno palīgu. Veicels ar lielu interesi aplūkoja Kraški. Viņa priekšā sēdēja pavecis, mazrunīgs cilvēks ar nesopdrām, nedaudz izbalējušām acīm, šauru pieri un lielu krimsālainu degunu.

— Pulkveža kungs, — teica Pickenbroks, kad Veicels un Kraške sasveicinājās, — varu jūs iepriecināt, jo mūsu vecais Kraške Krieviju zina ļoti labi. Viņš ir sens vācu izlūks, un, ja tikai nebūtu „operācijas Sirluss”, mēs viņu nekādā gadījumā jums nedotu...

— Ļoti pateicos par palīdzību, ģenerāļa kungs, — atbildēja Veicels, — it sevišķi tādēļ, ka šīs operācijas sagatavošana ļoti sarežģīta, jūs jau zināt šos apstākļus...

— Jūsu vietā, pulkvedi, — Pickenbroks pārtrauca Veiceli, — es nebūtu minējis šo mulkīgo iekrišanu, kuru jūs nosaucāt par apstākli...

— Šis idiots Šmelcers (Kraškes priekštecis) iekrita kā puika un līdz ar to iegāja brīnišķīgu agentu. Pie tam viņš atmaskoja arī sevi, un rezultātā mēs bijām spiesti atsaukt viņu no Maskavas...

— Es atļaušos sev atgādināt, ģenerāļa kungs, — bailīgi sāka aizstāvēties Veicels, — es atļaušos sev atgādināt, ka šo Šmelceru pie manis atsūtīja pēc SS reichsfirera personīgās rekomendācijas un man par to nav nekāda darīšana...

— Nieki, pulkvedi! Par Šmelceru jums bija jāatbild no tā brīža, kad viņš kļuva par jūsu darbinieku. Es uzskatu, ka jūs atsauksnās uz SS reichsfireru labākā gadījumā ir ļoti netaktiska...

Un ģenerālis Pickenbroks, par kuru jau sen runāja, ka kara iz-

lūkdienestā viņš ir tas pats, kas SS reichsfirers Himlers, izlēloja uz savas garās, vājās sejas dziļu sašutumu.

Pulkvedim Veicelim kļuva tā savādi. Kāds velns gan lika viņam ieminēties par Himleru, kuram šis tievais Pickenbroks izdevīgā gadījumā var visu izstāstīt. Taču pats sliktākais tas, ka Veicels teica patiesību — Šmelceru tiešām rekomendēja Himlers, bet par to, protams, labāk nevajadzēja minēt, zinot SS reichsfirera kunga ieražas un raksturu...

Acīm redzot to saprata arī Kraške, jo viņa seja uz mirkli parādījās kaut kas līdzīgs smaidam, kuru gan viņš tūlīt atvairīja, saprādams, ka ar pulkvedi Veiceli kā nekā viņam vajadzēs kopā strādāt.

Tieši šajā brīdī ienāca Pickenbroka adjutants un ziņoja, ka admirālis Kanariss — Vācijas kara izlūkdienesta un pretizlūkošanas dienesta priekšnieks — izsauc pie sevis Pickenbroku, Veiceli un Kraški.

Visi steidzīgi piecēlās un pa gariem, galši apgaismotiem gaitenim devās uz Kanarisa kabinētu.

Admirālis viņus pieņēma stāvot. Korpulents un sārts, viņš kā vienmēr bija gludi noskuvies un sa-

smaržojies. Atbildējis sveicienam „Heil Hitler!”, admirālis uzmanīgi no galvas līdz kājām aplūkoja ienākušos un pēc tam, svīpodams kaut kādas operetes motivu, sāka staigāt no viena kakta uz otru pa savu plašo, mazliet drūmo kabinētu. Sākās ilga un neērta pauze, un varēja nodomāt, ka Pickenbroks, Veicels un Kraške cenšas iegaumēt motivu, kuru sviļo admirāja kungs, — tik nopietna un sasprindzināta bija viņa sejas izteiksme. Protams, viņi turpināja stāvēt.

Beldzot Kanariss piegāja pie saviem padotajiem un aprauti pateica:

— Vakar man firers jautāja par „operāciju Sirluss”... — un, parādījis izteismīgu skatienu, atkal sāka gariem stingriem, soļiem mērit kabinetu.

Pickenbroks un Veicels saskatījās un vēl uzmanīgāk klausījās motivu, kuru sviļoja admirālis. Te pēkšņi bez brīdinājuma kabinētā ieskrēja Kanarisa adjutants un bāls no uztraukuma ar pūlēm pačukstēja:

— SS reichsfirera kungs!... — Kas?! — uzklēdza Kanariss, neticēdams savām ausīm. — Kas? — Reichsfirera kungs... — atkal